

**Správa z medzinárodného školenia posudzovateľov hydiny
Entente Européenne d'Aviculture et de Cuniculture EE
17.-18.september 2016 Sursee /Švajčiarsko**

Medzinárodné školenie posudzovateľov hydiny patrí medzi veľmi dôležité akcie poriadané členskými krajinami EE. V roku 2016 sa školenie opäť konalo spolu s holubiarmi v mestečku Sursee vo Švajčiarsku. Hostiteľom bol Švajčiarsky zväz Kleintiere schweiz a jeho sekcie Rassegeflügel Schweiz. Spolu bolo prítomných 80 účastníkov .. A to nielen po praktickej stránke ale i po organizačnej. Za Český svaz chovateľů sa školenia zúčastnili: Nedělka Václav, a Žuffa Peter ,ktorý spolu s Petrom Krajčírom reprezentovali i Slovenský zväz chovateľov

V úvodnom príhovore **predseda sekcie hydiny EE Dr. Andy Verelst** srdečne privítal všetkých účastníkov. Vyjadril potešenie s účasťou delegátov z 16 členských krajín, a taktiež privítal i ako hostí členov chovateľského spolku z Turecka, ktorý v súčasnosti združuje asi 1,5 milióna chovateľov. Chovateľstvo v Turecku v našom ponímaní naberá na veľkých obrátkach. Upozornil že počas školenia bude tlmočenie do Francúzskeho a Anglického jazyka. Vo svojom príhovore sa vrátil k minulému roku. Bol to veľmi intenzívny rok „Kde bola naj akciou školenie posudzovateľov v Saint Avold a Európska výstava v Métach. Vo svojom príhovore so sklamaním vyjadril, že napriek školeniu v Saint Avold a školeniu pred výstavou nebola príliš dobrá odozva, a bolo niekoľko chýb pri hodnotení. „To je škoda“, pretože účastníci výstavy očakávali „profi“ hodnotenie. Vyjadril však nádej že v Herningu už k takejto situácii nepríde a EV dopadne lepšie. Hodnotenie ale bude opäť na účastníkoch. Ako povedal Dr. Verelst najzákladnejšou výzvou a najdôležitejšou prácou sekcie bude vzdelávanie. S tým súvisí i téma poriadania školení. Videli sme že v rakúsku bolo i veľa nových krajín. Často krát je však počet účastníkov bohužiaľ nižší z dôvodu vysokej ceny účastníckeho poplatku. Tu sa musí tiež hľadať riešenie. Na záver príhovoru poprial Dr. Verelst úspešné školenie a odovzdal slovo predsedovi Európskej štandardnej komisie (ESKG), ktorý školenie ďalej viedol.

Urs Lochmann predseda ESKG srdečne privítal účastníkov školenia vo svojej krajine. Spresnil organizačné pokyny a program školenia ktorým sa bude školenie riadiť. Prítomným delegátom oznámil, že prezentácie od referentov budú zaslané na mailové adresy. Vo svojom príhovore uviedol že je dôležité, aby sa správy a informácie dostali domov k chovateľskej verejnosti. Urs Lochmann pokračoval svojou správou o činnosti a jednaniach Európskej štandardnej komisie pre hydinu EE. Informoval

o prebiehajúcich uznávacích konaniach ,o zmenách a úpravách v štandardoch ďalších bodoch ,ktoré ESKG rieši počas roka . Školenie pokračovalo podľa bodov programu .

Appenzelský bradáči : referent Andy.Krauchi(CH) . Appenzelský bradáči majú svoj základ v Ruských plemenách s prívom krvi domácich kúr v hornom taliansku . Plemeno bolo v roku 1850 takmer vyhynuté . Následné obnovenie začalo v roku 1870 cez pána Züsta z Wolfhaldenu, kde bolo jasne povedané ,že brada a ružicový hrebeň sú bezpodmienečné . Je to kura gazdovského typu, s váhou u kohúta 2-2,3 kg a u sliapky 1,6-1,8 kg ktorá je vďaka bohatej brade a ružicovému hrebeňu veľmi odolná voči poveternostným podmienkam . Z hlavných plemenných znakov sa musíme zamerať na stredne veľkú ale silnú hlavu s bohatou bradou a ružicovým hrebeňom . Trup , musí byť silný , obdĺžnikového tvaru , nie však príliš dlhý . Ramená by mali byť široké , prsia plné a zaoblené viditeľne vyššie nesené . Chrbtová línia musí mierne klesať k zaoblenej línii sedla s prechodom do široko nasadeného nižšie neseného chvosta so širokými kosiermi . Dôležité sú nohy ako celok, ktoré by mali byť tvorené dobre vydatelnými holeňami a stredne dlhými neoperenými behákmi tmavomodrej až čiernej farby . Operenie je veľmi široké skôr kratšie ale tesne prilahlé . Ako hrubé chyby musíme hodnotiť : Úzke ramená, úzky chrbát ,úzke alebo nízko nesené prsia, Zvesené krídla, príliš nízko nesený alebo naopak príliš vysoko nesený chvost ako aj úzko nasadený chvost. Veľkou chybou je i úzky a príliš vysoký postoj ako aj hrubé a operené beháky . V pozícii hlava musíme trestať chýbajúcu bradu . Hrubými chybami v operení sú príliš bohaté a kypré perie, úzke dlhé alebo vlasové perie ,silná fialka a samozrejme zabelené letky .Uznané sú farebné rázy: Čierna, modrá s lemami a jarabičia .V roku 1996 boli vyšľachtené a uznané i zdobené

Brahmanka – referent Žuffa Peter.(SK) V rámci prezentácie bola prítomným delegátom predstavená história a vznik plemena pochádzajúceho z Ázie a následne došľachteného v Amerike a Európe .

Pri vzniku plemena boli dôležité požiadavky na : Majestátny vzhľad, veľký telesný rámec, bohaté operenie a kvalita mäsa . V zásade sa jedná o silnú masívnu ,ale nie hrubú kuru

s výnimočnou veľkosťou ,veľmi širokou kostrou ,majestátnym držaním tela ,širokým postojom ,plným operením behákov a napriek tomu jemnými časťami hlavy s trojradovým hráškovým hrebeňom . Toto nie je len chovateľský cieľ ale i realita . Typická brahmanka musí mať pri pohľade z boku pomer výšky k dĺžke 4/3 a pri pohľade z pred pomer výška a šírka 4/2.

Všetky časti tela musia tvoriť jednu harmonickú figúru .Brahmanka nie je žiadna tučná Kočinka, lebo dlhohá

Langšanka. Trup u kohúta musí byť široký a hlboký, zo všetkých strán zaoblený trup zase v pomere dĺžka výška 4/3 u sliepky taktiež plný široký a hlboký s plným bruchom vodorovne nesený .U trupu hodnotíme : Tvar, veľkosť ,uhol nesenia trupu, šírku ,dĺžku a hĺbku trupu, chrbtovú líniu ,tvar prs , sedlovú líniu a nasadenie a tvar chvosta . V tejto pozícii sa vyskytujú problémy zo slabou líniou prs až takmer ploché prsia , a nevýrazná spodná línia u sliepok .Chrbtová línia nie je plynule stúpajúca ,ale často krát plochá s lomom v línii sedla

V pozícii hlava sa zameriavame na jej veľkosť ,ktorá by nemala byť veľká v pomere k telu je malá ,čo platí i o lalokoch . Výrazné nadočnicové oblúky jej dávajú zachmúrený výraz . Samozrejme ,že najdôležitejším je hrebeň a jeho tvar . Tu požadujeme pravidelný , opäť nie príliš veľký trojradový hráškový hrebeň bez trňa .

V ďalšej pozícii sa zameriavame na nesenie krídiel ,ktoré je veľmi častým problémom nielen u tohto plemena . Poloha krídiel sa požaduje paralelne s osou trupu . Konce letiek by mali byť schované pod sedlovým závesom .Pri posudzovaní tejto pozície musíme voliť správnu formuláciu slov . V prípade optimálneho držania krídiel volíme v kolónke prednosti formulácie ako : Výborné , optimálne ,veľmi dobré nesenie krídiel . Pri miernom poklese krídiel alebo stave ak krídla

v priebehu hodnotenia klesajú volíme formuláciu do kolónky „ želania „ : Vyššie nesené krídla .Pri neštandardnom nesení krídel volíme

formulácie : nízke nesenie krídiel ,veľmi nízke nesenie krídiel . Veľmi častou a hrubou chybou sú tzv.nožnicové krídla .

V pozícii chvost sa zameriavame na jeho plynulé nasadenie v chrbtovej línii ,jeho tvar pri pohľade z boku keď má tvoriť plný a jeho tvar pri pohľade z vrchu a zo zadu . Chvost Brahmánky je krátky mal byť uzatvorený len dva vrchné kosiere sú v najvyššom bode mierne rozdelené . Najvyšším bodom chvosta je vrchný oblúk hlavných kosierov . Veľmi častým problémom je príliš strmo stúpajúci chvost až veveričí, čo je vyradujúca chyba , a príliš otvorený chvost čo veľakrát korešponduje z narušenou štruktúrou operenia .

Pri hodnotení nôh ako celku sa zameriavame na dĺžku holení a beháhov, ktoré by nemali byť príliš dlhé . Postoj ale musí byť široký pevný . Beháky musia byť bohato operené ako aj vonkajšie a stredné prsty čo tvorí výrazné papuče .

Operenie je bohaté nie však tak nadýchané ako Kočinka . Najproblematickejšou je oblasť sedla a oblasť bokov ,kde je perie mnohokrát veľmi bohaté až z náznakom alebo výskytom podušiek, čo je nežiaduca chyba ,ktorá súvisí s podielom krvi kočiniiek .

V prezentácii boli detailne popísané a zobrazené všetky pozície v optimálnom stave a i s vyskytujúcimi sa chybami .Taktiež boli predstavené a popísané farebné rázy ,ktoré sú už uznané v EE ale aj tie v jednotlivých krajinách a v procese šľachtenia .

Ďalšou témou bolo opäť domáce švajčiarske plemeno **Apenzelský chocholáč, plemeno, ktoré prezentoval Andy Krüuchi (CH)** . Referent predstavil históriu plemena ktoré vzniklo v kantóne Appenzel. Jedná sa o kuru menšieho telesného rámca, ahkého typu, s typickým špicatým chocholom tvaru rímskej prilbice a malým rožkovým hrebeňom. Požaduje sa valcovitý trup , ktorý je markantný najmä u sliepok . U kohúta je línia prs mierne zodvihnutá a naopak línia širokého chrbta je klesajúca z ktorej v znatelnom uhle stúpa široký vejárovitý chvost .Holene sú iba mierne vystupujúce nie príliš dlhé . Beháky taktiež stredne dlhé skôr jemnejšie bridlicovej farby . Hrubými chybami ,ktoré sa musia výrazne postihovať je trojuholníkový trup, úzky chrbát, príliš ploché alebo úzke prsia, nízko nesené krídla. Nízko nesený , špicatý, alebo úzky zopnutý chvost . Príliš veľký ,hrubý , a rozvetvený hrebeň (viacero rožkov) . málo výrazné nozdry , a v neposlednom rade príliš hlboký alebo úzky postoj a operené na beháky.

Školenie pokračovalo plemenom **zdrobnená Vlaška, ktoré prezentoval Andreas Klein(D)** Plemeno ,ktoré nemusíme zvlášť predstavovať. Prednášajúci sa najskôr zmienil o pôvode plemena, ktoré bolo vyšľachtené v Anglicku a došľachtené v Nemecku . Prvýkrát bolo predstavené na výstave v roku 1920 na Berlínskej výstave zdrobnenej hydiny kde ho predstavil priekopník chovu zdr hydiny p Schumann . Prvý bol vyšľachtený jarabičí farebný ráz . Hlavnými cieľmi šľachtenia boli: Znáška, rýchle operenie ,včasná dospelosť ,zhánlivosť krmiva vo výbehu a odolnosť .

Referent predstavil hlavné plemenné znaky a ciele na ne kladené .Typ hovorí o živej , pritom dôvernej ,elegantnej zdrobnenej kure , s hrdým držaním tela a plynulými líniami Elegantnosť plemena je tvorená Trupom ,ktorý by mal byť dlhý; štíhly valcového tvaru .s plnými, vpred vyčnievajúcimi plnými a širokými prsiami ktoré by mali byť vyššie nesené .Línia brucha sa požaduje plná, zaoblená dobre vyvinutá ,čo korešponduje z dobrou znáškou u kuríc .Ramená sú široké plne zakryté bohatým krčným závesom .Chrbtová línia by mala byť tiahla široká elegantne prechádzajúca cez sedlo do dlhého širokého chvosta s bohatými kosiermi u kohúta a dlhším zopnutým chvostom u sliepok . Krídlo: dobre vyvinuté; zopnuté , pevne prilahlé nie vyčnievajúce z línie trupu ;. Hlava taktiež dotvára eleganciu a harmóniu tohto plemena .tá by mala byť mierne podlhovastá , s oranžovočervenými živými očami a stredne

veľkým pravidelne rezaným hrebeňom s nie viac ako 5 zubami . Veľkosť hrebeňa a lalokov musí byť veľkosťou v harmónii s veľkosťou tela . U zvierat s ružicovým hrebeňom musí byť tento jemne perlený . Tvár: je hladká červená dobre prekrvená s kontrastnými bielymi ušnicami . Holene sú iba mierne vystupujúce s prilahlým operením a spolu so stredne dlhými behákmi a nie príliš vysokým postojom dodávajú plemenu jeho eleganciu .Pri hodnotení si musíme všímať odchýlky ktoré sa musia bezpodmienečne postihovať a ktoré posúvajú jedinca do triedy uspokojivá .Príliš krátky a plný trup . obdĺžnikový trup ,ploché prsia, príliš nízky alebo naopak vysoký postoj, príliš bledé beháky ,Príliš vysoko alebo príliš nízko nesený chvost, zvesené krídla, červeno lemovaná alebo prečervenatá ušnica ; priveľký alebo príliš malý jednoduchý-hrebeň u kohútov; Zvlnený alebo stojaci hrebeň pri sliepke. Veľmi hrubý alebo nesprávne tvarovaný ružicový hrebeň,; vysoko nesený trň .

V rámci prezentácie boli predstavené ideálne zvieratá a zvieratá s vyskytujúcimi sa chybami a inštruktážou na ich hodnotenie.

Ďalšia prednáška bola na tému **divoká kresba u kury, ktorú viedol Dr. Andy Verelst. (B)**

Vo svojej prednáške sa zamerail na rozdelenie farebných rázov na základe divokej kresby a ich špecifiká V základe bol popísaný divoký ráz, ktorý je snáď najlepšie popísaný v štandarde u nemeckých malých kúr . Kohút: hlava čiernohnedá , krčný a sedlový záves hnedočervený s čiernou stvolovou kresbou; ramená a chrbát a kryt krídel tmavo hnedý ; Ručné letky čierne ,úzky hnedý lem na vonkajšom okraji sa toleruje . s hnedým vonkajším lemom; Ramenné letky sú na vnútorná zástavici a na koncoch čierne, vonkajšia zástavica hnedá, čím tvorí krídlový trojuholník; Krídelné krovky; sú hlboko čierne so zeleným leskom . Prsia,chvost ,holene a perie okolo kloaky sú taktiež čierne so zeleným leskom

Sliepka: Hlava tmavohnedá . Krčný záves čierny s jemným úzkym červenohnedým lemom ; Perie krytu (na chrbte, v sedle, v kryte chvosta a na štítoch krídel je tmavo hnedé so svetlejšími ostňami a s veľmi výrazným čiernym, zeleno lesklým korenením a čiernym koncovým lemom. Perie na prsiach je gaštanovohnedé po stranách s tmavším zašedlým odtieňom .Holene čierno hnedé; brucho čierno šedé. Chvost je čierny ,horné kryt chvosta s koreneným .Hrubé chyby : U kohúta je to predovšetkým príliš svetlý krčný a sedlový záves ,čierne ramená a kryt krídel ,ako aj chýbajúci alebo nečistý trojuholník. Lemovanie na prsiach a holeniach . U sliepok je to Zašedlá farba operenia plášťa , vyskytujúca sa vlnitá kresba , výrazne čierna farba okraja pera ,príliš široký a svetlý lem v krčnom závese, chýbajúca ostienková kresba ,výrazný hrdzavý tón v kryte krídel, príliš svetlé a nečisté prsia . pri oboch pohlaviach chýbajúca alebo melírovaná stvolová kresba v závesoch a zábely .

Následne Dr.Verelst rozobral ďalšie jednotlivé modifikácie divokej kresby :divosfarbené , jarabičie, hrdzavo jarabičie , divo hnedé, zlatokrké , zlatosfarbené s ich striebornými ,oranžovými zosvetlenými alebo kombinovanými mutáciami .

Školenie pokračovalo plemenom „**Vranohlávka**“ ktoré prezentoval dlhoročný špecialista

Martin Wyss. (CH) Plemeno s prvotným vzhľadom bojových kúr avšak s figúrou silnej elegantnej hospodárskej kury . Je veľmi dôverčivá a nesmierne krotká napriek tomu živá .

Podľa prednášajúceho sa jedná o figurálnu kuru . Hlava, ako už bolo povedané je čiastočne bojového výzoru , pomerne malá ale elegantná s orechovým hrebeňom všetky jej časti sú jemnej štruktúry červenej farby ..Silný krk s bohatým závesom prechádza najmä u kohúta do pretiahnutého silného po celej šírke širokého trupu so širokými ramenami a výrazne vyššie zodvihnutými plnými prsiami . Chrbtová línia je stredne dlhá tvoriaca plynulý oblúk prechádzajúci cez sedlo do chvosta . Línia prs a brucha je v takmer identickom oblúku . Krídla sú silné a dlhé požaduje sa, aby boli konce schované pod bohatým sedlovým závesom . Chvost značne dlhý dlhý nie príliš vysoko nesený len mierne otvorený otvorený, avšak napriek tomu plný zo širokými plynulo ohnutými kosiermi .

Konce kosierov by mali smerovať k telu . Čiastočne bojový výzor dodáva i široký postoj so silnými a čiastočne vyčnievajúcimi holeňami a nie príliš dlhými behákmi . Operenie na celom tele je dobre prilahlé .U sliepky sú kladené takmer rovnaké požiadavky až na pohlavím podmienené znaky . Trup je plnší a vodorovnejšie nesený s takmer priamou len mierne stúpajúcou chrbtovou líniou .Hrubé chyby ktoré zaraďujú zvieru do triedy uspokojivá sú najmä: krátke, nemotorné alebo úzke telo, klenutý chrbát ako u Malajky; vysoko nesený alebo riedky chvost s príliš úzkymi kosiermi, nízky postoj, zvesené krídla, hrubá alebo úzka hlava, príliš jemné perie , alebo perie s bohatou podsadou .

Francúzske plemeno **Gournay** nám predstavil **Pierre-Alain Falquet(CH)**. Jedno z najstarších Francúzskych plemien s pôvodom v Normandii chované predovšetkým pre úžitkovosť s históriou už od roku 1800. Najviac rozšíreným je čierny bielo bodkovaný farebný ráz .Je to stredne veľká elegantná kura pretiahnutého valcovitého tvaru so stredne vysokým postojom . S hmotnosťou u kohúta min2,5 kg a u sliepky

min 2 kg . Hlava je stredne veľká široká značne masívna s jednoduchým hrebeňom dlhšími lalokmi a malými oválnymi bielymi ušnicami . Požaduje sa masívny valcovitý trup široký v ramenách ,s dlhším a pokiaľ možno širokým chrbtom ktorý mierne klesá smerom do zadu kde cez sedlo prechádza v znateľnom uhle do širokého stredne vysokého plného chvosta so širokými kosiermi . Prsia sú dobre utvárané široké .To platí i o dobre vyvinutom a zaoblenom bruchu najmä u sliepok. Holene nie sú veľmi viditeľné skôr kratšie . Beháky sú iba stredne dlhé skôr jemnejšie mäsovo sfarbené s tmavým mramorovaním . Operenie je bohaté ,husté avšak v žiadnom prípade nesmie vykazovať podušky v sedle ani na holeniach ,takže je dobre prilahlé .Hrubou chybou je typ ľahkých plemien ,Vysoký postoj ,nevýrazné prsia a brucho alebo naopak hrubá konštitúcia

Sobotný program bol maximálne vyčerpaný . teoretické referáty boli doplnené praktickými ukázkami na privezených zvieratách .

V nedeľu pokračoval program prednáškou o plemene **Onagadori** ,ktorú mal **Urs Lochmann** (CH). Prednáška bola rozdelená do niekoľkých bodov :Pôvod: Tu prednášajúci obširne začal z pôvodom dlhochvostých plemien ,keďže takmer všetky majú svoj pôvod v Japonsku . Podľa Tanaku sa delia na 3 skupiny . Plemena dlhochvosté (Longtaile Breed) čo sú plemená ktoré nepreprechajú to znamená že perie v chvoste a v sedlovom závese z vekom neustále rastie . (Onagadori). Plemená čiastočne dlhochvosté (Sub longtaile Breed) .Kde niektoré perá napriek prchnutiu vekom získavajú dĺžku . (Totenko, Shokoku, Phönix ...)A poslednou skupinou plemena s normálnym krátkym operením.(Shorttailbreed) . čo sú plemená s normálnou dĺžkou pier a pravidelným prchnutím (všetky ostatné plemená) História vzniku plemena je v dávnej minulosti .Bližšie údaje sú zhruba z doby pred 1000 rokov z Japonska keď sa hovorí o dlhochvostých kurách z Indonézie .

Prvé popisy s prízvukovaním na plemenné znaky sú z priebehu 19 storočia . V roku 1952 bol v Japonsku na vzdania vďaka vydaný zákaz exportu do zahraničia . Príbuznými plemenami sú .Shokoku ,Phönix a Totenko .Ďalšia časť prednášky bola zameraná na Plemenné znaky Onagadori kde sa požaduje :Štíhly postava ,ktorá zľahka klesá smerom dozadu . Hlava je stredne veľká s hladkou červenou tvárou s bielymi ušnicami . Pri starších zvieratách je tvár bledšia ,a čiastočne prebelená sa taktiež toleruje . To platí i pri čiastočne prečervenelej ušnici .Veľmi dlhý krk s bohatým závesom siahajúci až do polovice chrbta prechádza do štíhleho smerom dozadu klesajúceho trupu . Oblasť sedla je plynulá s plným veľmi dlhými úzkymi perami sedlového závesu ,ktorý v priebehu života kohúta prepřcha iba čiastočne .V sedle je plynulo nasadený veľmi dlhý a bohatý chvost . S výrazne dlhými chvostovými perami . Počet kosierov a kormidlových pier je veľmi variabilný . Čím je pier viac a čím sú perá dlhšie tým lepšie ,a tým je zvieratá vzácnejšie Ročne môže perie narásť i 90 cm .

Čiastočne špirálovité perie v závese a kosieroch sa toleruje . Operenie trupu je úzka dlhé s veľmi malým podielom páperia .Sliepka je štíhlejšie postavy s dlhým zopnutým chvostom .Je takmer identická so sliepkou fenixky .Má však výrazne predĺžené perá krytu chvosta a horné kormidlové perá . Čistota farby operenia má vedľajší význam .(často krát sú u sliepok svetlé prsia) Hrubé chyby : Ťažkopádna figura,príliš nízky postoj ,krátke alebo príliš široké perie (hlavne v závesoch . Slabá tvorba operenia v sedle a chvoste Chýbajúca dĺžka chvosta u starších kohútov , Viac ako cez polovicu prečervenala ušnica . Pri hodnotení kladieme doraz na dĺžku a charakter operenia najmä pier sedla a kosierov .Záverčné zhrnutie u Onagadori znie: Dlhé úzke a bohaté závesy, Chvostové perá musia byť v "púzdre" pevne osadené ! Čiastočne špirálové perá chvosta a závesov sa tolerujú . Farebné odchýlky majú vedľajší význam .Pri viacročných kohútoch je svetlá tvár tolerovaná . Farba behákov je bezvýznamná . Prednáška bola doplnená o fotografie s vyobrazením vynikajúcich zvierat ako aj chovateľských zariadení . Taktiež bola prednáška doplnená praktickou časťou na prinesených zvieratách .

Referát o plemene **Sebright** viedol **Martin Wyss (CH)** Sebritky –pôvodné malé plemeno

okrasného vzhľadu vznikli okolo roku 1800 v Anglicku. Vyšľachtil ich Sir John Sebright, anglický šľachtic a poslanec. Zo štandardu vieme,že kohút a sliepky sú takmer identické vďaka slepačiemu periu u kohúta . Napriek malému telesnému rámcu je to veľmi kompaktná v ruke“ plná kura s výrazne klenutými prsiami

a zaoblenými líniami .Hlava je guľatá s výraznými tmavými očami ,ružicovým nie príliš hrubým hrebeňom ,ktorý je v prednej časti širší a smerom vzad sa zužuje do rovného stredne dlhého zaobleného a od tylu odstavajúceho trňu . Hrot krátkeho zobáka , spodná časť malých lalokov a koniec trňa tvoria kruh . Krátky ale silný a výrazne oblúkovitý krk prechádza do výrazne oblúkovej krátkej línie chrbta a sedla ,ktorá tvorí otvorenú lýru . Línia prs je výrazne plná a oblúkovitá ,ktorá prechádza do menej vyvinutého brucha .Krídla sú výrazne nízko nesené z veľkej časti pokrývajú kratšie holene ,ale nemôžu sa dotýkať zeme . Chvost je široko nasadený výrazne vejárovitý so širokými a na koncom zaoblenými perami , Postoj je stredne vysoký s jemnými behákmi väčšinou šedej farby .

Vrchol hrebeňa , konce chvosta a špičky prstou tvoria v optimálnom prípade taktiež kruh.

Operenie je na celom tele skôr tvrdšie ,podľa možnosti širšie . každé pero musí byť na konci guľaté . Každý farebný ráz musí byť dvojfarebný to znamená základná farba a čo najviac kontrastný a ostrý lem .Dôraz kladieme na figurálnosť jedinca ,a charakter operenia .ktoré musí byť čo najširšie a na koncoch oválne (viz.obr) Hrubými

chybami sú : príliš krátke, špicaté alebo kopijovité perá ,hrubá hlava , Výrazné priehlbiny na hrebeni ,biele ušnice , svetloružová farba tváre a hrebeňa a svetlá farba prstov .

Prednáška bola doplnená o fotografie s vyobrazením štandardných zvierat a detailov plemenných znakov v správnej forme a s chybami . Taktiež bola prednáška doplnená praktickou časťou na prinesených zvieratách .

Posledným plemenom školenia bolo plemeno **Ohiki** , ktorú viedol **Uli Freiburger**

Plemeno známe v Japonsku už koncom EPOCHY EDO (1600 -1868)V Európe sa prvá zmienka traduje od januári 1921 keď ich popísal doktor Trübenbachom. Prvé zvieratá boli importované celkom náhodou s Chabo u grófa Welczek z Labandu (dnešné Poľsko). Následne boli mylne interpretované a mali byť pôvodne použité na oživenie krvi Fenixiek v Berlínskej ZOO . Tam však bohužiaľ skončili bez potomstva .

Uznanie tohto plemena v *Nemecku je od roku 1997 priekopníkmi chovu bol Wolfgang Vits z Marburgu a Knut Röder z Lingen.

Následne si Ohiki dobili ďalšie európske krajiny a v roku 2001 bol v Nemecku založený medzinárodný klub Ohikis. ,ktorý každoročne v apríli až v máji poriada špeciálnu výstavu .

Pri plemene sa kladie dôraz na hlavné plemenné znaky kde dominuje predovšetkým: Nízky postoj, rozvolnené operenie na bruchu , bohatý sedlový záves a bohato operený a dlhý chvost ktorý tvorí „ bohatú vlečku“ Oblúkovitý prechod chrbta cez sedlo do chvosta „Rückenschwung“ .výrazné časti hlavy . U sliepky sú požiadavky na typ takmer zhodné s kohútom . Nízky postoj, rozvolnené operenie na bruchu ,dlhšie a spustené krídla ,pretiahnuté telo a chvost „čiastočne rozvolnené sedlo a kryt chvosta , Typická oblúková línia chrbta a sedla .“ Trup je široký ,skôr stredne dlhý so širokými plnými mierne predstavenými prsiami, plným bruchom a typicky klesajúcou líniou chrbta . Široké ramená sú prekryté bohatým krčným závesom ,ktorý pokrýva i časť chrbta . Sedlo je veľmi široké zase s bohatým až na zem siahajúcim závesom . Chvost, ako je spomenuté už v základom popise je bohato operený ,široký a dobre zaoblený, veľmi nízko nesený. Veľmi dlhé a úzke kosiere siahajú až k zemi a tvoria typickú vlečku . Krídla sú veľké ,dost' hlboko spustené ,tak že špice letiek sa takmer dotýkajú zeme . Hlava je vzhľadom k telu stredne veľká s červenou hladkou tvárou

,a nie príliš veľkými kruhovými až oválnymi ušnicami bielej až nažltkej farby . Laloky taktiež nie sú príliš veľké mali by byť skôr kruhové a hladké . Oči sú oranžovo červené ,veľké a tzv. živé . Zobák je stredne dlhý rohovinový .Vzľadom k malej figúre sú i holene podstatne kratšie , a sú skryté v bohatom operení brucha . Beháky sú silné ,skôr kratšie , ale v žiadnom prípade krátke (ako u šabo) . Sú hladké neoperené - vrbovo zelenej farby u kohútov s ostrými ostrohami. Stabilitu zaručujú stredne dlhé dobre vystreté prsty. O operení sme hovorili v úvodnej časti ako o jednom z najdôležitejších plemenných znakov .Je plné skôr mäkké ,ale dobre prilahlé ,Letky sú dlhé a pevné ,Okrasné perie (závesy) sú dlhé ,úzke a ohybné .Ako na koniec zhrnul prednášajúci :Čistota farby a kresby hrá v prospech typu, tvaru, a utváraníu operenia vedľajšiu úlohu .Základnou požiadavkou a cieľom je upevnenie typu a tvaru tela u oboch farebných rázoch. Najdôležitejší je celkový dojem .

V priebehu druhého dňa školenia bolo d'alším kolegom posudzovateľom, ktorý splňali podmienky udelená „ hodnosť“ posudzovateľ EE . Z našej delegácie to bol priateľ Václav Nedělka ml. z ČSCH .

Na záver školenia sa prítomným opäť prihovoril predseda sekcie Dr.Verelst ,poďakoval referentom za vyčerpávajúce prednášky, účastníkom školenia za disciplínu a pozornosť . Organizátorom poďakoval za dôkladnú prípravu a zabezpečenie zvierat k praktickej časti . Prítomným šťastný návrat domov a úspešnú výstavnú sezónu .

Čo dodať na záver .Školenie bolo organizačne veľmi dobre pripravené, referenti s pripravenými prezentáciami a i na prinesených zvieratách odovzdali množstvo informácií,ktoré sa musia dostať medzi chovateľskú a posudzovateľskú verejnosť .

*Správu spracoval : Žuffa Peter
Stály delegát ČSCH a SZCH pri EE.
Člen Európskej štandardnej komisie pre hydinu EE*